

Udskriftsdato: 19. december 2025

KEN nr 9677 af 22/03/2012 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. registreringsafgift - bil ejet af selskab - afgiftsberigtigelse som ikke-autocamper

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 11-03851

Landsskatteretskendelse vedr. registreringsafgift - bil ejet af selskab - afgiftsberigtigelse som ikke-autocamper

Resumé

En Land Rover Discovery 3 opfyldte ikke de angivne betingelser for at være afgiftsberigtiget som autocamper.

Klagen vedrører spørgsmålet, om SKAT med rette har pålagt selskabet at betale yderligere registreringsafgift af en af selskabet ejet Land Rover Discovery 3 som følge af, at denne ikke længere er anset for at opfylde betingelserne for at være afgiftsberigtiget som en autocamper.

Der er endvidere rejst indsigelse imod den værdiansættelse, der er lagt til grund for beregningen af den opkrævede yderligere afgift. Denne del af klagen er imidlertid oversendt til Motorankenævnet som rette klageinstans, jf. skatteforvaltningslovens § 7, nr. 2.

Landsskatterettens afgørelse

Landsskatteretten stadfæster afgørelsen.

Sagens oplysninger

Politiet og SKAT har ved en fælles kontrol onsdag den 31. august 2011 på adressen Y1 under motorvejen Y2 stoppet hovedaktionæren i selskabet, H1, i den af selskabet ejede Land Rover Discovery 3, der er indregistreret med registreringsnummer X1 med selskabet som ejer og hovedaktionæren som bruger.

Det er oplyst, at køretøjet er indregistreret første gang den 15. februar 2005, og afgiftsberigtiget som en autocamper med 60 % registreringsafgift.

Det er i forbindelse med standsningen konstateret, at bilen ikke medbragte alt det nødvendige campingudstyr, da bl.a. bordplade og gasblus var udtaget.

Hovedaktionæren har ved standsningen oplyst, at en del af campingudstyret med undtagelse af den fastmonterede vask var taget ud og lå på lageret eller i garagen.

SKATs afgørelse

SKAT har ved den påklagede afgørelse opkrævet yderligere afgift af bilen, idet denne ikke længere er anset for at opfylde betingelserne for at være indregistreret som en autocamper.

SKAT har som begrundelse herfor anført, at køretøjet er anvendt til kørsel i Danmark i ombygget tilstand, idet køretøjet ikke har medbragt alt det nødvendige campingudstyr.

Klagerens påstand og argumenter

Selskabets advokat har over for Landsskatteretten nedlagt påstand om, at den yderligere registreringsafgift er opkrævet med urette.

Han har til støtte herfor anført, at en enkeltstående kørsel med en camper, hvor madrasser, hynder, bordplader og gasblus rent midlertidigt var udtaget, ikke skal føre til, at bilen skal afgiftsberigtiges som en ikke-camper.

Det er i den forbindelse anført, at klageren, der har erhvervet bilen brugt, ikke ved erhvervelsen har været opmærksom på eller er underrettet om de særlige betingelser, der knytter sig til en autocamper.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

3 af Landsskatterettens medlemmer, herunder retsformanden, udtaler:

Det er ubestridt, at det omhandlede køretøj er registreringspligtigt i Danmark, jf. registreringsafgiftslovens § 1, jf. lov om registrering af køretøjer § 2.

Det anses endvidere for ubestridt, at køretøjet ved første indregistrering den 15. februar 2005 er afgiftsberigtiget efter de særlige regler i den dagældende § 5a i registreringsafgiftsloven, der var formuleret således (uddrag):

»For følgende køretøjer udgør afgiften 0 kr. af de første 12.100 kr. af den afgiftspligtige værdi og 60 pct. af resten:

1) køretøjer med en egenvægt over 2 t, som utvivlsomt er konstrueret og indrettet til ophold og beboelse, herunder med adgang til opredning af egentlige sovepladser for mindst 4 personer,

(...)

Stk. 3. Et køretøj, som er berigtiget med afgift efter stk. 1, afgiftsberigtiges efter § 4, når betingelserne for den foretagne afgiftsberigtigelse ikke længere er opfyldt. Afgiften nedsættes dog med 60 pct. af den del af køretøjets afgiftspligtige værdi, der overstiger 12.100 kr.

(...)«

Den citerede § 5a, stk. 1, i registreringsafgiftsloven er indført ved lov nr. 463 af 31. maj 2000.

Det fremgår af bemærkningerne til denne lov, at det af bemærkningerne til den tidligere gældende bestemmelse vedrørende campingbiler fremgår, at »køretøjet skal have en passende loftshøjde, og skal indrettes med sovepladser, køkken, vand- og spildevandstank m.m.«, og at dette ved den foreslåede ændring ønskes præciseret med krav om mindst 4 sovepladser og en ændring med hensyn til størrelsen af bilerne fra 2 ton tilladt totalvægt til 2 ton egenvægt.

Det er i overensstemmelse hermed i afsnit E.1.4.4 i punktafgiftsvejledningen fra januar 2005 anført, at:

»Autocampere skal have en egenvægt over 2 tons og være utvivlsomt konstrueret og indrettet til ophold og beboelse. Det vil sige forsynes med vinduer, isoleret, indvendig beklædt og opvarmet som større campingvogne. Der skal være

- mindst 4 sovepladser
- køkkenarrangement med vand- og spildevandstank
- evt. toilet
- passende loftshøjde

Sovepladserne kan indgå i kombination med køretøjets opholds- og spiseplads. Vand- og spildevandstanken skal være af en art og omfang, der svarer til køretøjets størrelse. En autocamper skal have en passende loftshøjde for at opfylde kravet om at være konstrueret og indrettet til ophold og beboelse. En passende loftshøjde betyder, at køretøjet enten skal have forhøjet tag eller løftbart tag. Der er ikke fastsat en minimums loftshøjde, men der skal være sædvanlig ståhøjde ved køkkenarrangementet, og i bilens opholds- og gangarealer skal der være en loftshøjde, der tillader oprejst eller i det mindste let foroverbøjet gang.

Køkkenarrangementet skal være fastmonteret i køretøjet. I nogle køretøjer er køkkenarrangementet indrettet på en sådan måde, at det (under kørsel) kan sammenklappes helt eller delvist, hvilket godt kan accepteres. I en autocamper skal der altid under kørsel medbringes bord (evt. aftageligt) samt udstyr til indretning af sovepladser.«

Det er ved politiets og SKATs fælleskontrol den 31. august 2011 konstateret, at køretøjet ikke pr. 31. august 2011 opfyldte de opregnede betingelser for at være afgiftsberigtiget efter de nævnte regler.

Køretøjet skal derfor afgiftsberigtiges efter registreringsafgiftslovens § 4. Dette ændres ikke af, at der eventuelt alene har været tale om en enkeltstående kørsel, hvor betingelserne ikke har været opfyldt, eller

af, at hovedaktionæren og selskabet eventuelt ikke har været bekendt med forudsætningerne for, at bilen uændret kunne være indregistreret efter de tidligere gældende særregler for autocampere.

Af registreringsafgiftsbekendtgørelsen - nuværende bkg. nr. 651 af 16. juni 2011, tidligere bkg. nr. 811 af 28. juni 2010 - fremgår, at såvel ejeren som brugeren skal registreres i Centralregistret for Motorkøretøjer, og selskabet er i overensstemmelse hermed registreret som ejer af køretøjet.

Efter registreringsafgiftslovens § 20, stk. 1, hæfter såvel ejeren som den i hvis navn køretøjet er registreret for betaling af registreringsafgift.

Der er dermed ikke grundlag for at ændre afgørelsen, hvorefter den yderligere afgift af køretøjet er opkrævet hos selskabet.

Afgørelsen skal derfor stadfæstes.

Et retsmedlem udtaler:

Lovgrundlaget er lov om registreringsafgift § 5a, hvoraf fremgår, at køretøjet skal være utvivlsomt konstrueret og indrettet til beboelse. Denne forudsætning skal være opfyldt for, at køretøjet kan berigtiges til den lave registreringsafgift på 60 %.

Der stilles ikke yderligere krav, f.eks. til anvendelsen af køretøjet, når blot det er konstrueret og indrettet til beboelse. Det indebærer, at der efter lovgrundlaget ikke er noget til hinder for, at køretøjet anvendes til privat personbefordring, når blot det fortsat er indrettet som beskrevet ovenfor.

Det er formentlig ubestridt, at køretøjet ved indregistrering opfyldte betingelserne efter § 5a. Spørgsmålet bliver herefter alene, om der er foretaget sådanne ændringer af køretøjets konstruktion og indretning, at betingelserne for at opretholde den lave afgift på 60 % fortsat er opfyldt.

Den omstændighed, at ejeren midlertidigt fjerner mindre løsdele og ikke ændrer konstruktionen og indretningen af køretøjet, bør ikke have afgiftsmæssige konsekvenser, specielt ikke da der i lovgrundlaget er ikke er noget krav om, at sådanne løsdele altid skal forefindes i køretøjet.

Når bestemmelsen taler om konstruktion og indretning, er det nærliggende at slutte modsætningsvis, at løsdele ikke er omfattet af bestemmelsen.

Under hensyn hertil, samt til at SKAT ikke gennem udvidende fortolkninger kan ændre lovgrundlaget, bør der gives klageren medhold. Der mangler simpelthen lovhjemmel til at give SKAT medhold.

Landsskatterettens afgørelse

Der træffes afgørelse efter stemmeflertallet.

Den påklagede afgørelse stadfæstes derfor. Dette er tiltrådt af SKAT.